

* *

Ἡ Δαντομαχία ἔξακολουθεῖ καὶ μάλιστα ἐπιτείνεται. Ἀκολουθοῦντες μετ' ἡρῷου ἐνδικρέοντος τὸν ἀγῶνα τοῦτον, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, ἵνα πάντες οἱ ἄγωνοί μετονομάσησιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ οὕτως ἀπαλλαγῇθων τέλος πάντων τῆς ἀσπλάγχνου ταύτης γενεᾶς. Προσεχώς προτιθέμεθα νὰ συλλέξωμεν ἐκ τῶν μεταφράσεων καὶ ἐπικρίσεων τούτων ἐν ἀφεντούλειον ξεκαρδιστήριον.

* *

Πολλαὶ ἐφημερίδες ἔξακολουθοῦσι νὰ μέμφωνται πικρᾶς τινὰς τῶν ἱεραρχῶν μας, οἵτινες κατὰ συζήτησίν τινα περὶ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἐν τῇ δημοκρίᾳ ἔχονθοκοπήθουσαν ἀνηλεῖς. Τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ συζήτεων ὀνομάζουσι: τὰ φύλλα ταῦτα ἀντιχριστιανικὰ καὶ ἀντικανονικόν. Τὰς μορφὰς ταῦτας κατὰ τῶν ἀγίων πατέρων μας εύρισκομεν ἥμεται οὐ μόνον ἀδίκους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσχάτην ἐλεγχούσας ἀμάθειαν. Αν οἱ δημοσιογράφοι οὗτοι δὲν ἔσαν δλως ἄγευστοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἴστορίας, θύελον γνωρίζει ὅτι ή γρῆσις τῶν γράνθων ὡς ἐπιχειρημάτων, οὔτε ἀντικανονικὴ εἶναι, οὔτε ἀντιμάχεται εἰς τὴν παράδοσιν τῆς ἐκκλησίας, ὡς δύνανται νὰ πληροφορηθῶσι λαμβάνοντες ἀνάγκης τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου, τὸν Εὐάγγελον ἢ τὸν Ζωναρχὸν.

* *

Ο κ. Α. Ν. ἀναγγέλλει ἀπὸ τοῦδε εἰς τοὺς φίλους του ὅτι κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος δὲν δέχεται μ. π. ν. α. μ. ἀ. δ. ε.ς.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

ΑΝΤΑΙΗΟΚΡΙΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα,

Ἄν δι πάτερ Σωφρόνιος δὲν εἴχε τὴν κακὴν συνήθειαν — ἀπὸ πολλὴν ἴσως εὐλάβειαν — νὰ κυττάζῃ πάντοτε κάτω, ὡς ἔνας ὑποψήφιος δεσπότης — δούποιος δμως ἔφερε τὴν χρ. ἴστηττα ποὺ νάχουμε τὴν εὐχή του, — θάξελεπεν, ὅτι δὲν ἐλαττούμεθα τῶν κυριῶν τῆς Κίνας κατὰ τὴν σωμαρότητα τῶν ποδῶν — ἂν καὶ εἰς τοῦτο πταίσι δι Καρδικίτσους δὲν πέρνει ποτὲ τὸ μέτρο σωστὸ δεύτερον μένος — τὰς διπερβαίνουμεν δμως κατὰ τὰ δόδα καὶ τὰ κρίνα τοῦ προσώπου — χωρὶς νὰ εἴπωμεν τίποτε διὰ τὰ καμαρώτα μας φρύδια — καὶ δὲν θὰ ἀδικοῦσε τόσον πολὺ τὰς εὐηργείας μας καὶ τὰς περὶ κάλλους συνταγὰς τοῦ ἀγαθοῦ κ. Λάνδερερ.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Αἱ Κυρίαι Α. Β. Γ. δι' ἔαυτὰς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ 21 γράμματα τοῦ ἀλφαρίτου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ἐν τῷ Καφφενείῳ Χαύτα.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ. Εἶναι λοιπὸν Κυβέρνησις αὐτή; εἶναι κοινωνία αὐτή; εἶναι κατάστασις πραγμάτων αὐτή; ΘΕΣΙΓΑΥΦΟΣ. Δὲν ἔννοιω σὲ βεβαιόνω τί φωνάζεις, τί ἔνοιγεις τὸ στόμα σου.

ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ. Ἔγὼ νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ. Τὸ ἀνοίγει διότι πεινᾷ καὶ θέλει νὰ φάγη.

ΠΑΓΣΑΝΙΑΣ. Μάλιστα, Κύριε, θέλω νὰ φάγω· κακὸ εἶνε κἄτο; Διατί δο Κύριος τρώγει;

ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ. Διότι ἔνήστευεν, ὅταν ἔτρωγες τοῦ λόγου σου.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Τί λέγουσιν ἐπὶ σκηνῆς.

ΚΟΡΗ ΑΓΚΩ (θ'. πρᾶξις). — Κυρία Λίττα. Κλαιρέττα, ώμιλησε μίαν στιγμὴν μὲ τὸν ἐρωμένον σου.

ΚΛΑΙΡΕΤΤΑ. Εὐχαρίστως. (Σιγανὴ τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Πετού (Βαλδὺ) Ψύχρα ἀπόφευ πολλή.

ΠΙΤΟΓ (ΒΑΛΔΥ). Ω ναι! Καὶ τί ἐφάγετε σήμερον;

ΚΛΑΙΡΕΤΤΑ Κ^α ΒΡΕΣΟΛ. Μπενάτσαις σαλμί.

ΔΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΛΑΜΕΡΜΟΥΡ (δ'. πρᾶξις).

ΒΡΕΣΟΛ (πρὸς τοὺς τοῦ χοροῦ καθ' ἣν στιγμὴν φονεύεται). Βαστάτε με καλὰ διάτι μοῦ πονεῖ τὸ πόδι.

ΤΡΑΒΙΑΤΑ. (τελευταία πρᾶξις). — Η Κυρία Αλλίζα (πρὸς τὸν ιατρὸν Καζαλέον σιγανὴ φωνῇ): — Θὰ ἔλθετε μετὰ τὸ θέατρον εἰς τοῦ κυρίου Λαζέρην νὰ δειπνήσωμεν;

ΜΑΡΘΑ (ά'. πρᾶξις) ΦΡΑΙΞ πρὸς τὸν Βρεσόλ πρὸ τῆς διωδίας. — Τὶ διάβολο, τὰ γένειά μου ἀπόψε δὲν εἶναι καλὰ κολλημένα καὶ μοῦ φάνεται πᾶς θὰ πέσουν.

ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ (θ'. πρᾶξις). — Ο Βρεσόλ (τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀλλαζει φορέμετα πρὸς τὸν δημιουρὸν ἀνακλίντρου ράπτην). — Κύτταξε νὰ τραβίξῃς καλὰ τὸ σχοινὶ μὴ πάθωμεν σὰν προγέτες κανὲν μασκαραλίκι.

ΦΡΑ ΔΙΑΒΟΛΟΣ (θ'. πρᾶξις) ΑΔΕΛΦ οἰσερχόμενος μὲ φῶς: — (σιγανὰ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ): Κάμε λοιπὸν διέρα, τί διάβολο.

ΦΑΥΣΤΟΣ (ά'. πρᾶξις). — Ο Μεριστοφεάνης ἀπεργόμενος πρὸς τὸ μηχανικόν: — Κάμετε καλὰ ταῖς βρούτας νὰ ἀκούωνται.

ΜΙΚΡΟΙ ΛΑ (θ'. πρᾶξις). ΛΟΘΑΡΙΟΣ. Τὸ θέατρον καίσται κυττάζεται. — (Σιγανὰ πρὸς τὸν οπηρέτας) ἀναψε λοιπὸν τὰ βεγγαλικὰ, γρήγορα.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Διὰ τὰ διόπτια τὸ κοινὸν δὲν ἔχει μεγάλην ἀνησυχίαν.

Ο κ. Μ. Λάμπρος γίνεται καλόγηρος ἔνεκα τῆς προσεχούσας ἀναχωρήσεως τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου.

Ο κ. Λαφεντούλης ἐπήρε διδόσκαλον τῆς Ἰταλικῆς.

Ο κ. Θεαγένης Λιθαδᾶς ἔγραψεν εἰς τὸν κ. Κόντον ἐπιστολὴν, ἐξαιτούμενος τὴν τιμὴν νὰ βαπτίσῃ τὸ πρωτόν του τέκνου.

Μία γαλλικὴ ἐφημερίς συνιστάται προσεχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Βολόφσκη.

Ο κ. Φιντικλῆς πηγαίνει εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον, διότι τοῦ εἰπει, ὅτι ωρελεῖ εἰς τὸν λαμπόν.

Ο κ. Χ... ἔλαβεν ἐκ Παρισίων τέσσαρα φορέματα.

Ο κ. Δουζίνας ηργίζεται πάλιν τὴν Ἐφημερίδα τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο κ. Αγγελος παθῶν συνάχι, δὲν ἔδυνήθη νὰ προσφωνήσῃ τοὺς ὑποδεγμέντας αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς ἐν Πλείᾳ.